

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/11/2021
Identifikačné číslo spisu: 9521100113
Dátum vydania rozhodnutia: 04.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:9521100113.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného O.. B. D., Z., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 4. marca 2022 v Bratislave žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku a § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku sa vyhovuje žiadosti obžalovaného O.. B. D., Z., nar. X. O. XXXX v J., trvale bytom S. E. K., S. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, o prepustenie z väzby na slobodu a väzba z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa n a h r á d z a prijatím písomného sľubu obžalovaného a dohľadom probačného a mediačného úradníka a obžalovaný sa p r e p ú š ť a ihneď z väzby na slobodu.

II. Podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku a § 82 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému O.. B. D., Z.. u k l a d á j ú v tejto trestnej veci tieto povinnosti a obmedzenia

- a) oznámiť súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu,
- b) zákaz vycestovania do zahraničia okrem prípadu, ak dá k tomu súhlas probačný a mediačný úradník,
- c) do skončenia trestného konania sa zdržiavať na adrese S., S. a zákaz vzdáť sa z tohto miesta pobytu okrem uskutočnenia nevyhnutných životných potrieb, lekárskeho vyšetrenia, plnenia pracovných povinností a účasti na úkonoch trestného konania alebo iného konania pred orgánom verejnej moci alebo ak dá k tomu súhlas probačný a mediačný úradník,
- d) zákaz styku so svedkami a znalcami a zákaz kontaktu s nimi v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s výnimkou účasti na úkonoch trestného konania alebo iného konania pred orgánom verejnej moci alebo ak dá k tomu súhlas probačný a mediačný úradník,
- e) povinnosť dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách ním určených, najmenej jedenkrát za kalendárny mesiac a dodržiavať jeho pokyny s tým, že prvýkrát je obžalovaný povinný sa dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi nasledujúci pracovný deň po prepustení z výkonu väzby v čase o 9.00 hod., kedy dôjde aj k inštalácii technického prostriedku - zariadenia na určenie polohy kontrolovanej osoby (pokiaľ k jeho inštalácii nedôjde ešte priamo v ústave na výkon väzby).

III. Podľa § 82 ods. 3 Trestného poriadku plnenie a kontrolu uložených povinností a obmedzení bude u obžalovaného O.. B. D., Z.. v y k o n á v a ť probačný a mediačný úradník Krajského súdu v Trenčíne s

miestom výkonu práce Okresný súd Trenčín.

IV. Podľa § 82 ods. 4 Trestného poriadku sa obžalovanému O.. B. D., Z.. n a r i a d ť u j e kontrola technickými prostriedkami - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V. Podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku peňažná záruka ponúknutá obžalovaným O.. B. D., Z.. sa n e p r i j í m a.

Odôvodnenie

Na Najvyššom súde SR (ďalej aj „odvolací súd“) prebieha pod sp. zn. 5 To 11/2021 odvolacie konanie vo veci obžalovaného O.. B. D., Z.. ohľadom odvolaní podaných obžalovaným a jeho manželkou proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 20. septembra 2021, sp. zn. 3T/5/2021, podľa ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného v bode 1 zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona („Tr. zák.“), v bode 2 zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v bodoch 3 a 4 z pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. v bode 4 v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti podľa § 353 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom, pričom obžalovanému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia majetku. Vec bola predložená na tunajší súd na rozhodnutie o odvolaniach 2. decembra 2021.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Erika Magála žiadosťou z 27. januára 2022, doručenou elektronicky cez ÚPVS 28. januára 2022, požiadal o prepustenie z väzby (č. l. 3922 - 3935), pričom ju doplnil prostredníctvom tohto obhajcu podaním z 25. februára 2022, doručeným elektronicky cez ÚPVS v rovnaký deň (č. l. 4259 - 4267). Obžalovaný svoju žiadosť odôvodnil poukázaním na neexistenciu dôvodu preventívnej väzby, osobnými pomermi, možnosťou nahradenia väzby vrátane elektronického monitorovacieho zariadenia.

K neexistencii dôvodu preventívnej väzby obžalovaný uviedol, že má dočasne pozastavený výkon funkcie prokurátora s účinnosťou do právoplatného skončenia trestného konania s následkom, že nemá práva prokurátora a nesmie vykonávať funkciu prokurátora a nebude mať postavenie verejného činiteľa, taktiež sa vzdal funkcie špeciálneho prokurátora, ktorá mu zanikla uplynutím mesiaca január 2021 s tým, že je zrejme, že už nebude mať prístup do budovy ÚŠP GP SR a ani k žiadnym spisom, čo objektívne zapríčiňuje neexistenciu obavy z pokračovania v trestnej činnosti, ktorá mala byť údajne páchaná v súvislosti s jeho postavením špeciálneho prokurátora. Podľa obžalovaného o skutočnosť vedenia trestného stíhania voči nemu v iných dvoch neprávoplatne skončených trestných konaniach nemožno opierať dôvod preventívnej väzby vychádzajúc z prezumpcie neviny a z toho, že súd nemá k dispozícii spis z týchto iných konaní. K tomuto poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tost 15/2021 z 29. marca 2021, sp. zn. 1 Tošs 16/2009 z 18. júna 2009 a sp. zn. 4 Tost 33/2011 z 13. októbra 2011.

K osobným pomerom obžalovaný uviedol, že je bezúhonnou osobou, nebol trestnoprávne sankcionovaný, má evidované iba dva dopravné priestupky nepatrnej závažnosti vybavené napomenutím, dlhé roky zastával funkciu špeciálneho prokurátora a nikdy nebol disciplinárne sankcionovaný. Z funkcie špeciálneho prokurátora dosahoval príjem cca 5 tis. eur a v minulosti aj vyšší a ďalší príjem má aj z výsluhového dôchodku s tým, že ročný príjem dosahoval cca 75 tis. eur, resp. s manželkou cca 100 tis. eur a nemal za potreby sa podieľať na akýchkoľvek kriminálnych aktivitách. Poukázal, že je rodinne

založený, vedie riadny rodinný život s manželkou, majú dvoch dospelých synov a sú aj starými rodičmi. Ďalej uviedol, že trpí cukrovkou, lieči sa na vysoký krvný tlak a musí chodiť na prehliadky ku kardiológovi. K tomuto poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tost 43/2015 zo 14. decembra 2015.

K možnosti nahradenia väzby obžalovaný uviedol, že v súlade so zásadou primeranosti a zdržanlivosti podľa § 2 ods. 2 Trestného poriadku („Tr. por.“) je účel väzby v jeho prípade možné dosiahnuť kombináciou jednotlivých inštitútov nahradenia väzby a prostredníctvom elektronických zariadení podľa zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže tieto inštitúty nahradenia väzby majú prednosť pred ponechaním vo väzbe, ak dokázu v plnej miere dosiahnuť účel väzby. Z doterajšej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva k druhej vete čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že prepustenie na základe záruky je len možnosťou, nie oprávnením osoby a pri posudzovaní jej opodstatnenosti má záruka prednosť pred pokračovaním väzby a v tomto ohľade poukázal na I. ÚS 239/2004, II. ÚS 38/2005, II. ÚS 60/2008, Caballero proti Spojenému kráľovstvu a S. B. C. proti Spojenému kráľovstvu. Obžalovaný uviedol, že je pripravený sa podrobiť probačnému dohľadu a akýmkoľvek primeraným povinnostiam a obmedzeniam a kontrole akýmkoľvek monitorovacím zariadením podľa zákona č. 78/2015 Z. z., k čomu priložil vyhlásenie a poučenie manželky a list vlastníctva rodinného domu patriaceho do BSM.

Na základe uvedeného obžalovaný požiadal, aby ho súd podľa § 79 ods. 1 Tr. por. ihneď prepustil z väzby na slobodu, alternatívne, aby súd prijal ako náhradu väzby opatrenie tzv. osobného identifikačného zariadenia v spojení so zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby, zariadením na kontrolu prítomnosti v mieste výkonu rozhodnutia alebo akékoľvek iné technické monitorovacie zariadenie podľa zákona č. 78/2015 Z. z., podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obžalovaného, podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka, podľa § 81 Tr. por. peňažnú záruku, podľa § 80 ods. 2 Tr. por. uložil primerané obmedzenia a povinnosti podľa vlastného uváženia a obžalovaného podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ihneď prepustil z väzby na slobodu.

V doplnení žiadosti z 25. februára 2022 obžalovaný uviedol, že jedným z kľúčových faktorov pre posúdenie ďalšieho trvania väzby je uplynutie času aj s ohľadom na skutočnosť, že väzba je zaisťovacím inštitútom „ultima ratio“, ktorý môže trvať len nevyhnutne dlhú dobu. Ďalej poukázal na konkrétne rozhodnutia z dôvodov tam uvedených, a to nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 581/2021 z 21. februára 2021 (k dôvodnosti obavy z naplnenia väzobného dôvodu podľa § 71 Tr. por. a vysporiadaniu sa s možnosťou nahradenia väzby), uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tost 31/2021 zo 14. júna 2021 (k neexistencii dôvodu preventívnej väzby), uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tost 52/2021 zo 14. septembra 2021 (k nemožnosti odôvodňovať preventívny dôvod väzby poukazovaním na iné trestné stíhanie a v tomto ohľade citoval aj z nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 93/2004 z 27. mája 2004). Obžalovaný poukázal, že trestné konanie voči nemu viedol vyšetrovateľ NAKA a prokurátorský dozor vykonával prokurátor ÚŠP GP SR, pričom podľa obžaloby a rozsudku prvostupňového súdu sa mal obžalovaný trestnej činnosti dopustiť v súvislosti s jeho pôsobnosťou na ÚŠP GP SR a je logicky absolútne vylúčené, aby sa dopustil konania zakladajúceho preventívny dôvod väzby vo vzťahu k NAKA, resp. ÚŠP GP SR, pokiaľ tieto vedú trestné konanie proti obžalovanému aj s ohľadom na to, že ho 20 prokurátorov ÚŠP GP SR po jeho zadržaní verejne vyzvalo k odstúpeniu z funkcie špeciálneho prokurátora a špeciálny prokurátor sa v rozpore so zásadou prezumpcie neviny verejne dlhodobo mediálne ohradzuje vo vzťahu k osobe obžalovaného. Napokon obžalovaný rozvádza dôvody, ktoré podľa neho neumožňujú konštatovať existenciu preventívneho dôvodu väzby poukazovaním na iné trestné konania, pričom bližšie rozvádza svoje iné trestné stíhanie v súčasnosti vedené na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 14T/12/2021 a 14T/16/2021.

O žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu rozhodoval senát 5 T Najvyššieho súdu SR (ide o odvolacie konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5 To 11/2021), ktorého pôvodné zloženie je podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2021 účinného v čase nápadu veci JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štift. Na základe námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným

proti všetkým členom senátu 5 T podaním zo 6. decembra 2021 a oznámených zaujatostí JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu z 8. decembra 2021, bolo uznesením Najvyššieho súdu SR zo 4. januára 2022, sp. zn. 5 To 11/2021, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 3. februára 2022, sp. zn. 2 TdoVS 1/2022, v tomto ohľade rozhodnuté tak, že vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného O. B. D., Z.. vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5 To 11/2021 a súvisiacej veci pod sp. zn. 5 Tost 69/2021 je JUDr. Juraj Kliment, ktorého podľa čl. XVI ods. 4 a čl. X ods. 5 (vec s koncovým číslom 1) dotknutého rozvrhu práce nahradil sudca zastupujúceho senátu 1 T JUDr. Martin Bargel.

Na základe podanej žiadosti obžalovaného bol Najvyšším súdom SR potom, ako bolo na podklade vyššie uvedenej námietky zaujatosti obžalovaného a oznámených zaujatostí sudcami definitívne ustálené zloženie senátu na rozhodovanie, určený termín neverejného zasadnutia s účasťou procesných strán na rozhodnutie o podanej žiadosti (ide o rozhodnutie o väzbe) na 1. marca 2022 o 10.00 hod., kde bolo obžalovanému umožnené k podanej žiadosti sa ústne vyjadriť, pričom tento na nej zotrval a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovie a obsahom jeho vyjadrenia bolo poukázanie predovšetkým na podmienky výkonu väzby, ako aj na svoj zdravotný stav s tým, že na slobode nemieni nikoho ovplyvňovať a s nikým sa stretávať. Poukázal, že má pozastavený výkon funkcie prokurátora a vzdal sa funkcie špeciálneho prokurátora, bolo vymenené celé jej vedenie, časť prokurátorov odišla a ani v teoretickej rovine neexistuje dôvodné podozrenie, že by v nejakej trestnej činnosti nejakým spôsobom mohol pokračovať ako verejný činiteľ. Obžalovaný predložil krátkou cestou svoj písomný sľub z 1. marca 2022, podľa ktorého povedie riadny život, nedopustí sa trestnej činnosti, splní všetky povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, bude sa zúčastňovať všetkých nariadených procesných úkonov a pojednávaní tak, aby svojím správaním prispel k rýchlemu objasneniu a rozhodnutiu vo veci a v prípade prepustenia z väzby sa nedopustí žiadneho konania, ktoré by zakladalo akýkoľvek dôvod väzby.

Prokurátor navrhol žiadosť obžalovaného zamietnuť a väzbu nenahradiť.

Obhajoba navrhla s poukazom na neexistenciu dôvodu preventívnej väzby obžalovaného z väzby prepustiť, alternatívne ju nahradiť niektorým z opatrení podľa žiadosti.

Neverejné zasadnutie bolo následne prerušené s tým, že sa v ňom bude pokračovať už bez účasti procesných strán 4. marca 2022 a medzitým budú zisťované podmienky na prípadné nariadenie kontroly primeraných obmedzení a povinností technickými prostriedkami pre prípad rozhodnutia o nahradení väzby obžalovaného.

V tejto súvislosti bol predsedom senátu tunajšieho súdu 1. marca 2022 vydaný pokyn príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi k realizácii inštitútu predbežného šetrenia ohľadom kontroly výkonu rozhodnutia technickými prostriedkami v trestnom konaní. Podľa záverečnej správy o výsledku inštitútu predbežného šetrenia probačnej a mediačnej úradníčky Okresného súdu Trenčín z 2. marca 2022 sú v obydlí obžalovaného splnené materiálno-technické podmienky použitia technických prostriedkov ohľadom zariadenia na kontrolu polohy kontrolovanej osoby v zmysle dotknutej vyhlášky č. 178/2015 Z. z. o materiálno-technických podmienkach použitia technických prostriedkov.

Podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky („Ústava“) osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

- Každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody, okrem

nasledujúcich prípadoch, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanoveného zákonom: zákonné pozbavenie slobody po odsúdení príslušným súdom. - čl. 5 ods. 1 písm. a),
- Každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený osobnej slobody, má právo podať návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia jeho slobody a nariadi prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné. - čl. 5 ods. 4.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania, najneskôr do piatich pracovných dní po predložení celého doposiaľ získaného spisového materiálu, so svojim stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. ak je daný dôvod väzby, okrem dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho - písmeno b), resp. s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu - písmeno c).

Podľa § 80 ods. 2 posledná veta Tr. por. obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

Podľa § 81 ods. 1 prvá veta Tr. por. ak je daný dôvod väzby, okrem dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme.

Podľa § 82 ods. 1 Tr. por. a k sudca pre prípravné konanie alebo súd rozhodol podľa § 80 alebo § 81, že sa obvinený ponecháva na slobode alebo že sa z väzby prepúšťa na slobodu, na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, môže orgán rozhodujúci o väzbe zároveň uložiť jedno alebo viac primeraných obmedzení alebo povinností, najmä.(následne je v písmenách a/ až k/ uvádzaný ich demonštratívny výpočet).

Podľa § 82 ods. 3 Tr. por. plnenie a kontrolu uložených povinností alebo obmedzení vykonáva súdom určený probačný a mediačný úradník.

Podľa § 82 ods. 4 Tr. por. obvinený, ktorému boli uložené primerané obmedzenia alebo povinnosti podľa odseku 1, je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu podanej v odvolacom konaní týkajúceho sa odvolania podaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu dospel k záveru, že podaná žiadosť obžalovaného je dôvodná v časti, v ktorej žiadal, aby bola väzba nahradená.

Obžalovaný bol vzatý do väzby uznesením Špecializovaného trestného súdu z 25. októbra 2020, sp. zn. 7Tp/3/2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR zo 6. júla 2021, sp. zn. 4 Tost 30/2021 (pôvodne v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 10. novembra 2020, sp. zn. 4 Tost 44/2020, ktoré bolo zrušené nálezom Ústavného súdu SR z 22. júna 2021, č. k. III. ÚS 39/2021-45) z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby plynie od 22. októbra 2020.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2021, sp. zn. 3T/5/2021, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 27. septembra 2021, sp. zn. 5 Tost 52/2021, boli podľa § 79 ods. 2 Tr. por. zmenené dôvody väzby u obžalovaného tak, že bol ponechaný vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Odvolací súd v prvom rade uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe vyplývajúcej z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva sa väzba obžalovaného po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť, neposudzuje podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (s atribútmi na to sa vzťahujúcimi vyplývajúcimi z čl. 5 ods. 3 Dohovoru), ale podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru, teda väzba sa po neprávoplatnom odsudzujúcom rozsudku prvostupňového súdu posudzuje ako zákonné pozbavenie slobody osoby po odsúdení príslušným súdom, na ktoré sa nevzťahuje čl. 5 ods. 3, ale čl. 5 ods. 4 Dohovoru.

Ako už bolo uvedené vyššie na Najvyššom súde SR prebieha odvolacie konanie, v rámci ktorého obžalovaný požiadal o prepustenie z väzby na slobodu. V prípade podania žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu v odvolacom konaní, o tejto rozhoduje priamo odvolací súd a proti jeho rozhodnutiu nie je prípustná sťažnosť (táto je prípustná iba v prípade, že by v odvolacom konaní došlo k vzatiu obžalovaného do väzby, čo vyplýva z obsahu ustanovení § 185 ods. 2, ods. 4 Tr. por.).

Odvolací súd z pohľadu zisťovania existencie formálnych a materiálnych podmienok väzby zistil, že obžalovanému O. B. D., Z. bolo vznesené obvinenie uznesením Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Bratislava z 22. októbra 2020, ČVS: PPZ-254/NKA-BA2-2020 (v spoločnom konaní s ďalšími osobami) na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom, pričom vec tohto obžalovaného bola vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie uznesením z 27. októbra 2020 toho istého orgánu a ČVS s tým, že bude vedená pod ČVS: PPZ-320/NKA-BA2-2020. Na obžalovaného bola prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR podaná obžaloba č. k. VII/2 Gv 150/20/1000-69 na Špecializovaný trestný súd 20. apríla 2021 na skutkovom a právnom základe v nej uvedenom.

Odvolací súd ohľadom skutkových okolností vzatia do väzby uvádza, že zo zabezpečených a vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní možno skonštatovať aj naďalej dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného a v tomto smere treba uviesť, že obžalovaný bol rozsudkom prvostupňového súdu, ako je už vyššie uvedené, neprávoplatne uznaný za vinného zo spáchania troch zločinov a jedného prečinu s uložením viacročného nepodmienečného trestu odňatia slobody a trestu prepadnutia majetku.

Rozsudok prvostupňového súdu bol voči všetkým výrokom a konaniu napadnutý odvolaniami obžalovaného a jeho manželky, ktoré budú ešte len posudzované odvolacím súdom v odvolacom konaní. Za tohto právneho stavu nemá odvolací súd relevantný dôvod, aby sa odklonil v otázke dôvodnosti trestného stíhania obžalovaného od svojho predošlého rozhodnutia týkajúceho sa väzby, a to uznesenia Najvyššieho súdu SR z 27. septembra 2021, sp. zn. 5 Tost 52/2021, ktorým bolo rozhodované o väzbe už po vyhlásení rozsudku prvostupňovým súdom, od vydania ktorého nedošlo k žiadnej zmene ohľadom vykonaného dokazovania v prejednávanej veci. O dôvodnosti trestného stíhania obžalovaného v tomto ohľade prioritne poukazuje na obsah prvostupňového odsudzujúceho rozsudku, ktorý je síce

neprávoplatný, ale má vypovedaciu hodnotu v tom zmysle, že prvostupňový súd svojím meritórnym rozhodnutím uznal dôvodnosť podanej obžaloby. Ako bolo už uvedené, podané odvolania, resp. v nich uvedené odvolacie námietky týkajúce sa rozsudku prvostupňového súdu budú predmetom posudzovania odvolacím súdom v odvolacom konaní, pričom zatiaľ nebol určený termín konania verejného zasadnutia alebo neverejného zasadnutia na rozhodnutie o podaných odvolaniach.

Odvolací súd v tomto smere pripomína notoricky známu skutočnosť vyplývajúcu z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine či nevine obvinenej osoby a súd sa pri rozhodovaní o väzbe nezameriava na hodnotenie viny obvineného a jeho obhajoby alebo dôkazov spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Tr. por., ale súd pri rozhodovaní o väzbe skúma predovšetkým to, či sú splnené formálne a materiálne podmienky rozhodnutia o väzbe, resp. existencia dôvodného podozrenia zo spáchania činu je nielen dostačujúca, ale priamo určujúca a limitujúca, keďže rozhodnutím o väzbe nemožno vysloviť vinu (II. ÚS 115/2016, II. ÚS 626/2016, I. ÚS 417/2018).

Obdobne v prípade posudzovania existencie väzobného dôvodu nemá odvolací súd relevantný dôvod na odklon od predošlej rozhodovacej činnosti v tejto trestnej veci (uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tost 27/2021 z 18. mája 2021, sp. zn. 5 Tost 40/2021 z 22. júla 2021, sp. zn. 2 Tost 47/2021 z 26. augusta 2021 a sp. zn. 5 Tost 52/2021 z 27. septembra 2021), kde v postavení nadriadeného súdu opakovane rozhodol u obžalovaného o existencii dôvodu preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Odvolací súd uvádza, že pokračovaním v trestnej činnosti podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. treba rozumieť hrozbu spáchania nielen toho istého trestného činu, ale aj trestného činu tej istej povahy, resp. druhovo obdobnej trestnej činnosti.

K zistenému dôvodu preventívnej väzby odvolací súd uvádza, že obžalovaný je stíhaný pre podporu zločineckej skupiny, ohľadom prepustenia z väzby predstaviť, ktorej mal prijať úplatok, resp. pre trestnú činnosť proti poriadku vo verejných veciach, ktorej podstatou malo byť odovzdávanie listín z vyšetrovacích spisov podozrivej osobe. K takému konaniu zo strany obžalovaného pritom nemalo dôjsť jednorazovo, ale opakovane po určité dlhšie obdobie (skutok v bode 1 je určený obdobím od roku 2017 do septembra 2020, skutok v bode 2 sa mal stať v júli 2017 a skutky v bodoch 3 a 4 v mesiacoch apríl 2020, resp. august 2020), čo možno vyhodnotiť na účel väzby, že u obžalovaného existujú sklony k páchaniu daného druhu trestnej činnosti.

Tá skutočnosť, že obžalovaný by v trestnej činnosti obdobného druhu či charakteru mohol pokračovať, vyplýva podporne aj z toho, že je trestne stíhaný v iných konaniach z druhovo rovnakej trestnej činnosti, a to uznesením Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava z 5. novembra 2020, ČVS: PPZ-331/NKA-BA2-2020, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. (ide o vec v súčasnosti vedenú na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 14T/16/2021 a podstatou stíhaného konania je podozrenie, že obžalovaný mal ako špeciálny prokurátor podporovať činnosť inej zločineckej skupiny a opakovane informovať nepovolanú osobu o stave trestných konaní) a uznesením Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava z 23. marca 2021, ČVS: PPZ-21/NKA-BA1-2021, pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (ide o vec v súčasnosti vedenú na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 14T/12/2021 a podstatou stíhaného konania je podozrenie z prijatia úplatku 50 tis. eur ohľadom ovplyvnenia trestných vecí v prospech podozrivých osôb). V uvedených prípadoch ide o podobný charakter stíhanej trestnej činnosti smerujúcej k nedovolenému zasahovaniu a ovplyvňovaniu trestných konaní, resp. v činnosti pre zločineckú skupinu. V tomto ohľade nie je určujúce, že v ďalších dvoch konaniach ide o prebiehajúce trestné konania (veci sú v štádiu po podaní obžaloby na súd), keďže pre existenciu dôvodnej obavy podľa § 71 ods. 1 Tr. por. na účely rozhodovania o väzbe postačuje aj zistenie tohto faktu (nie je nutné predošlé právoplatné odsúdenie ako uvádza obžalovaný, ktoré by malo však charakter kvalitatívne silnejšieho argumentu), pričom samotné vydanie uznesenia o vznesení obvinenia a podanie obžaloby síce

neznamená, že obžalovaný aj daný skutok či trestný čin spáchal, ale samotné podanie obžaloby už poukazuje na určitý kvalifikovaný stupeň pravdepodobnosti spáchania trestnej činnosti (na účel posúdenia dôvodov väzby ide o dôvodné podozrenie zo spáchania daného trestného činu) a v tomto ohľade nejde o porušenie zásady prezumpcie neviny. Z uvedených skutočností vyplýva dôvodné podozrenie, že obžalovaný vo vzťahu k viacerým osobám a trestným konaniam prostredníctvom svojich vybudovaných vzťahov vo funkcii špeciálneho prokurátora mal nedovoleným spôsobom zasahovať do takých konaní, resp. o nich informovať nepovolane osoby vrátane osôb podozrivých z danej trestnej činnosti a takýmto spôsobom uplatniť svoj vplyv s cieľom získania majetkového prospechu či iného vplyvu.

Podstatnou skutočnosťou pre posúdenie dôvodnej obavy podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. je to, že k stíhanému konaniu malo dôjsť bez ohľadu na to, že obžalovaný ako špeciálny prokurátor patrilo podľa zákona k najlepšie finančne ohodnoteným verejným funkcionárom v Slovenskej republike a okrem toho poberal aj výsluhový dôchodok a jeho ročný príjem mal byť podľa jeho vyjadrenia v sume cca 75 tis. eur. Z toho je dané dôvodné podozrenie, že obžalovaný, hoci mal byť osobou veľkoryso nadpriemerne majetkovo zabezpečenou, resp. bez ohľadu na túto skutočnosť, mal opakovane určitým spôsobom ovplyvňovať trestné konanie v prospech podozrivej osoby, resp. získavať informácie z trestných konaní a tieto poskytovať nepovoleným osobám za účelom získania majetkového alebo iného prospechu či už pre seba alebo inú osobu. V tomto ohľade nie je určujúce, že obžalovaný v súčasnosti už nie je špeciálnym prokurátorom ani to, že má pozastavený výkon funkcie prokurátora do skončenia trestného stíhania, keďže obava z pokračovania v páchaní druhovo obdobnej trestnej činnosti sa neviaže na takú funkciu, keďže kontakty a vplyv získané dlhoročným pôsobením vo funkcii jej stratou automaticky nezaniknú, hoci je objektívne dané, že plynutím času sa taký vplyv reálne zoslabuje. Na druhej strane treba uviesť, že pokiaľ u obžalovaného nemali existovať zábrany, aby konal tým spôsobom, z ktorého je podozrivý zo zistenej (majetkovej) pohnútky bez ohľadu na jeho nadpriemerné finančné zabezpečenie, tak je namieste dôvodný predpoklad, že pre takú pohnútku by nemal morálne zábrany, aby svoje skôr získané kontakty a vplyv použil aj v súčasnosti na páchanie druhovo obdobnej trestnej činnosti (ktorú by nemusel páchať z titulu svojej funkcie ako verejný činiteľ) a v tomto smere nie je určujúce, že už nie je špeciálnym prokurátorom a že má dočasne pozastavený výkon funkcie prokurátora s tým viazucimi sa obmedzeniami (obžalovaný nie je stíhaný iba pre skutok, ohľadom trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ale aj pre podozrenie zo spáchania inej trestnej činnosti, ku ktorej môže dôjsť aj bez ohľadu na to, či je alebo nie je vo verejnej funkcii).

Predmetné skutočnosti odôvodňujúce existenciu preventívnej väzby u obžalovaného boli posudzované aj na základe ústavnej sťažnosti obžalovaného Ústavným súdom SR, ktorý ju odmietol uznesením z 30. novembra 2021, č. k. I. ÚS 459/2021-27 a rovnako tak uznesením z 8. februára 2022, č. k. IV. ÚS 55/2022-22.

Obžalovaného tvrdenie o zániku dôvodu preventívnej väzby s poukazom na zánik funkcie (resp. dočasné pozastavenie výkonu funkcie), v ktorej malo dôjsť k dotknutému konaniu, by mohlo byť relevantné za predpokladu, že predmetom stíhania by bolo podozrenie z jednorazového protiprávneho konania (nie z opakovaného, trvajúceho určité dlhšie časové obdobie, resp. vo vzťahu k viacerým osobám), resp. pri zistení inej významom obdobnej podstatnej skutočnosti, ktorá by potrebným spôsobom bránila v konštatovaní existencie dôvodnej obavy z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Odvolací súd poukazuje, že Najvyšší súd SR aj v iných trestných konaniach, v ktorých sú stíhaní verejní činitelia, výslovne uviedol, že strata verejnej funkcie nemá na účely rozhodovania o väzbe, automatický dôsledok v podobe zániku dôvodu preventívnej väzby (uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Tost 12/2020 z 20. marca 2020, sp. zn. 5 Tost 28/2020 zo 14. júla 2020, sp. zn. 1 Tost 22/2020 z 8. októbra 2020, sp. zn. 4 Tost 47/2020 z 23. novembra 2020, sp. zn. 4 Tost 49/2020 z 30. novembra 2020, sp. zn. 5 Tost 11/2021 z 8. marca 2021), a teda v tomto smere poukazovanie na skoršiu rozhodovaciu činnosť je irelevantné, keďže táto dospela z tam uvedených dôvodov k inému záveru. Pokiaľ obžalovaný poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2021, sp. zn. 2 Tost 15/2021, tak treba uviesť, že v tomto rozhodnutí bolo poukázané, že vzhľadom na odvolanie z funkcie riaditeľa Slovenskej informačnej služby a postavenia mimo službu daného obvineného tým odpadla obava z pokračovania v

trestnej činnosti, avšak následne, keď došlo k vzneseniu obvinenia aj v ďalšej veci, tak uznesením Najvyššieho súdu SR z 25. mája 2021, sp. zn. 4 Tost 23/2021, bolo rozhodnuté aj o rozšírení dôvodov väzby u obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na ďalšie trestné stíhanie pre trestnú činnosť obdobného druhu, hoci už obvinený nebol vo verejnej funkcii. Obdobne pokiaľ obžalovaný poukazyval z pohľadu namietania preventívneho dôvodu väzby na rozhodnutie tunajšieho súdu zo 14. júna 2021, sp. zn. 5 Tost 31/2021, tak odvolací súd uvádza, že nekonštatovanie dôvodu preventívnej väzby v danom prípade bolo viazané na zistenie kľúčovej skutočnosti ohľadom stíhanej trestnej činnosti spočívajúcej v tom, že daný obvinený sa mal tejto dopúšťať výlučne vo vzťahu k jednej osobe, ktorá sa pritom rozhodla spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní na objasňovaní danej trestnej činnosti.

Pokiaľ obžalovaný uvádza poukazujúc na iné rozhodnutie tunajšieho súdu (sp. zn. 2 Tost 52/2021) nemožnosť dôvodiť existenciu preventívneho dôvodu väzby poukazovaním na iné prebiehajúce trestné konanie ešte právoplatne neskončené, tak odvolací súd je toho názoru, že v tomto ohľade by išlo o ojedinelé rozhodnutie vymykajúce sa ustálenej súdnej praxi vyplývajúcej či už z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 1 Tost 27/2021, 2 Tost 46/2021, 3 Tost 64/2021, 4 Tost 52/2021, 5 Tost 32/2021) alebo Ústavného súdu SR (I. ÚS 221/2019, II. ÚS 501/2020, III. ÚS 675/2021, IV. ÚS 87/2022), pričom však podstatou rozhodnutia o zániku preventívneho dôvodu väzby v obžalovaným uvádzanej veci bolo to, že daný obvinený mal stíhanú trestnú činnosť páchať ako posledný článok v reálnej pozícii služobne podriadeného vyššie postavených osôb, od ktorých mala vzísť myšlienka a iniciatíva na konanie.

Napokon odvolací súd uvádza, že z citácie obžalovaným uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky (sp. zn. II. ÚS 93/2004) vyplýva iba to, že sa v danom prípade súd nevysporiadal s námietkou obvineného ohľadom nemožnosti odôvodňovania preventívnej väzby iným trestným konaním, a nie že by také zdôvodnenie nebolo možné.

Vzhľadom na zistený dôvod preventívnej väzby odvolací súd posudzoval možnosť nahradenia väzby obžalovaného inštitútmi uvádzanými v jeho žiadosti o prepustenie z väzby. V prvom rade odvolací súd uvádza, že na to, aby mohla byť väzba nahradená niektorým z inštitútov uvedených v § 80 ods. 1 a § 81 ods. 1 Tr. por. je nevyhnutné, aby bola konštatovaná existencia niektorého dôvodu väzby, pretože v opačnom prípade (ak dôvod väzby nie je) logicky nie je možné nahrádzať väzbu, ktorá neexistuje.

Na nahradenie väzby niektorým z inštitútov, ktoré upravuje Trestný poriadok, nie je právny nárok, ide len o možnosť, ku ktorej môže súd pristúpiť a takýto výklad je v súlade aj so znením čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy (resp. čl. 5 ods. 3 druhej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Odvolací súd zároveň pripomína, že väzba je zaisťovací inštitút a má fakultatívny charakter. Úprava dôvodov väzby vyjadruje výnimočnosť a fakultatívne použitie tohto procesného prostriedku, pričom Trestný poriadok neustanovuje, že každý obvinený musí byť vzatý do väzby, resp. že obvinený, ktorý bol vzatý do väzby, musí byť stíhaný väzobne až do právoplatného skončenia veci. Podľa ustálenej súdnej praxe vzatie osoby do väzby, resp. ponechanie obvineného vo väzbe má byť nevyhnutné, krajné opatrenie, ktoré má nastúpiť až vtedy, keď sú iné opatrenia nedostatočné, resp. neúčinné, čo vyplýva jednak z ústavnej ochrany osobnej slobody ustanovenej v čl. 17 ods. 1 Ústavy, resp. v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, jednak zo zásady primeranosti a zdržanlivosti (resp. zásady subsidiarity) ustanovenej v § 2 ods. 2 Tr. por., ktorej podstatou je obmedziť zásahy do základných práv a slobôd na najnevyhnutnejšiu mieru, ktorá je potrebná na dosiahnutie účelu trestného konania. Teda pokiaľ je možné vzhľadom na osobu obvineného a okolnosti prípadu väzbu nahradiť inštitútom upraveným v Trestnom poriadku, je namieste takto postupovať a obvineného po prijatí predmetnej záruky ponechať na slobode, resp. prepustiť obvineného z väzby na slobodu. Súd musí pri rozhodovaní o nahradení väzby zvážiť, či intenzita zásahu do osobnej slobody obvineného tým, že je vo väzbe, nie je celkom zjavne neprimeraná k miere zvýšenia rizika, že nahradením väzby a prepustením na slobodu obvinený môže uskutočniť konanie zakladajúce väzobný dôvod.

K nahradeniu väzby obžalovaného viedli odvolací súd tieto základné dôvody. Obžalovaný je stíhaný za

závažnú trestnú činnosť proti poriadku vo verejných veciach (dva zločiny a jeden prečin) a tiež za zločin, že mal podporovať zločineckú skupinu, hoci v tom čase bol vo funkcii špeciálneho prokurátora, s ktorou sa viaže prioritne povinnosť za každých okolností chrániť a presadzovať verejný záujem, v rozpore s čím je také konanie, z ktorého je obžalovaný podozrivý. Na druhej strane treba poukázať, že obžalovaný je vo väzbe vyše šesťnásť mesiacov, v priebehu konania došlo k zmene dôvodov väzby s vypustením kolúzneho dôvodu väzby, hrozba prípadného pokračovania v druhovo obdobnej trestnej činnosti už nie je taká bezprostredná a akútna ako pri vzatí do väzby s poukazom na dobu trvania väzby a skutočnosť, že obžalovaný má pozastavený výkon funkcie prokurátora a aj sa vzdal funkcie špeciálneho prokurátora, v súvislosti s ktorými malo dochádzať ku konaniu, pre ktoré je stíhaný. U obžalovaného sa riziko pokračovania v trestnej činnosti obdobného charakteru neviaže na konanie, v prípade ktorého by mohli byť ohrozené také základné práva a slobody ako je právo na život či nedotknuteľnosť osoby, ktoré sú chránené najmä prostredníctvom trestných činov proti životu a zdraviu. Obžalovaný je pritom osobou súdne netrestanou a z pohľadu osoby obžalovaného neboli zistené také skutočnosti, ktoré by v zásade zabráňovali nahradiť väzbu. Vec je v štádiu odvolacieho konania, ktorého predmetom je prejednanie odvolaní podaných obžalovaným a jeho manželkou. Obžalovaný pritom vo svojom písomnom sľube uviedol, že povedie riadny život, nedopustí sa trestnej činnosti, splní všetky povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, nedopustí sa žiadneho konania, ktoré by zakladalo akýkoľvek dôvod väzby a bude sa zúčastňovať všetkých nariadených procesných úkonov.

Odvolací súd teda väzbu obžalovaného nahradil prijatím jeho písomného sľubu a dohľadom probačného a mediačného úradníka, pričom na posilnenie účelu nahradenia väzby boli obžalovanému uložené viaceré povinnosti a obmedzenia pri nariadení ich kontroly technickými prostriedkami, a to

- a) oznámiť súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu,
- b) zákaz vycestovania do zahraničia okrem prípadu, ak dá k tomu súhlas probačný a mediačný úradník,
- c) do skončenia trestného konania sa zdržiavať na adrese trvalého pobytu a zákaz vzdávať sa z tohto miesta okrem uskutočnenia nevyhnutných životných potrieb, lekárskeho vyšetrenia, plnenia pracovných povinností a účasti na úkonoch trestného konania alebo iného konania pred orgánom verejnej moci alebo ak dá k tomu súhlas probačný a mediačný úradník,
- d) zákaz styku so svedkami a znalcami a zákaz kontaktu s nimi v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s výnimkou účasti na úkonoch trestného konania alebo iného konania pred orgánom verejnej moci alebo ak dá k tomu súhlas probačný a mediačný úradník,
- e) povinnosť dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách ním určených, najmenej jedenkrát za kalendárny mesiac a dodržiavať jeho pokyny s tým, že prvýkrát je obžalovaný povinný sa dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi nasledujúci pracovný deň po prepustení z výkonu väzby v tam uvedenom čase.

Zároveň bola obžalovanému nariadená kontrola uložených povinností a obmedzení technickými prostriedkami - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zariadenie na určenie polohy kontrolovanej osoby umožňuje kontrolu pohybu a pobytu kontrolovanej osoby na základe určenia jej aktuálnej geografickej polohy, pričom kontrolovaná osoba je povinná mať pri sebe zariadenie na určenie polohy kontrolovanej osoby počas celého trvania kontroly technickými prostriedkami. Plnenie a kontrolu uložených povinností a obmedzení bude u obžalovaného vykonávať probačný a mediačný úradník Krajského súdu v Trenčíne s miestom výkonu práce Okresný súd Trenčín (s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 78/2015 Z. z. vzhľadom na trvalý pobyt obžalovaného, ktorý bol určený ako miesto, kde sa má zdržiavať).

Obžalovaný sa upozorňuje, že podľa § 80 ods. 3 Tr. por. ak dôjde k prepusteniu z väzby na slobodu podľa § 80 ods. 1 Tr. por. a obžalovaný poruší svoj písomný sľub, nesplní povinnosti alebo poruší obmedzenia, ktoré mu boli súdom uložené alebo probačný a mediačný úradník oznámi, že dohľad neplní svoj účel alebo že obžalovaný marí nerušený výkon kontroly technickými prostriedkami, môže byť obžalovaný vzatý do väzby, ak je daný dôvod väzby podľa § 71 Tr. por.

Odvolací súd považoval za dostačujúce uvedené prijaté inštitúty a opatrenia ohľadom nahradenia väzby u obžalovaného, a preto nepovažoval za nevyhnutné prijímať ako náhradu väzby obžalovaným navrhovanú peňažnú záruku. V tomto ohľade treba navyše uviesť, že obžalovaný má v trestnom konaní zaistený majetok.

Vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu sú z pohľadu predmetu rozhodovania v prejednávanej veci a argumentov uvedených v tomto rozhodnutí irelevantné ostatné namietané skutočnosti v žiadosti obžalovaného, ku ktorým sa odvolací súd výslovne v tomto rozhodnutí nevyjadril.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.